

ΗΜΕΡΑ 41: “Δεν είδα Δεν παρατήρησα Δεν θυμάμαι Δεν ξέρω”

41η Συνεδρίαση, Γυναικείες Φυλακές Κορυδαλλού, Αθήνα, 22.12.2015

I. Πρόσβαση στο δικαστήριο

Εξακολουθεί να υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης παρακολούθησης τη δίκης από το κοινό, με επίδειξη και παρακράτηση της αστυνομικής ταυτότητας. Κατά τη σημερινή δικάσιμο παρατηρήθηκε μειωμένη παρουσία κοινού στο ακροατήριο και υπήρχαν θέσεις ελεύθερες μέχρι και το τέλος. Σημειώνεται δε ότι στον ίδιο χώρο υπάρχουν και οι διαπιστευμένες θέσεις για τους ανταποκριτές των ΜΜΕ, οι οποίες είναι σχεδόν πάντα γεμάτες.

II. Παρουσία και εκπροσώπηση των κατηγορουμένων

Παρόντες κατά την έναρξη της διαδικασίας ήταν 8 κατηγορούμενοι. 31 κατηγορούμενοι καταγράφηκαν ως απόντες, ενώ οι υπόλοιποι εκπροσωπήθηκαν από τους συνηγόρους τους.

III. Δηλώσεις – σχόλια των συνηγόρων της Πολιτικής Αγωγής αναφορικά με την κατάθεση της μάρτυρα Αγγελικής Λεγάτου (σύμφωνα με το άρθρο 358 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας).

Παρατίθενται εδώ τα πιο ουσιώδη από τους συνηγόρους πολιτικής αγωγής που έλαβαν το λόγο. Ξεκίνησε ο κ. Τζέλλης για την οικογένεια Φύσσα και δήλωσε ότι η κατάθεση της μάρτυρα παρουσιάζει πολλά προβλήματα και αντιφάσεις, ενώ έκανε και το σχόλιο ότι πολλά θα μπορούσαν να ειπωθούν για τη δράση παρασημοφορηθέντων ή οιονεί παρασημοφορηθέντων οργάνων. Έκρινε την μάρτυρα ως παντελώς αναξιόπιστη σε σχέση με τους χρόνους του περιστατικού, ενώ τα σήματα είναι καταγεγραμμένα και οι χρόνοι υπάρχουν, καθώς επίσης και την ενσωμάτωση της ομάδας της με την ομάδα ΔΙΑΣ Περάματος, όπως είχε αναφέρει στις πρώτες της καταθέσεις. Επίσης ανέφερε ότι η ορατότητα της μάρτυρα ήταν περιορισμένη, καθώς κατά δήλωσή της φορούσε το κράνος της μέχρι που διέσχισε την Τσαλδάρη. Τέλος δήλωσε ότι η κατάθεση Λεγάτου κινήθηκε στη λογική όλων των εμπλεκόμενων αστυνομικών πλην ελαχίστων που τίμησαν τη στολή τους.

Η συνήγορος Κουγιάτσου αναρωτήθηκε αρχικά αν από την κατάθεση της Λεγάτου προκύπτει ανεπάρκεια ή απροθυμία της αστυνομίας, καθώς δεν συνελήφθη κανένας άλλος εκτός από το Ρουπακιά και δεν διαπιστώθηκε από τους αστυνομικούς καμία άλλη παράνομη πράξη εκτός από το μαχαίρωμα.

Για τη συνήγορο Χριστοδούλου η κατάθεση Λεγάτου κατέδειξε το οργανωμένο της παρουσίας των 50 χρυσαυγίων και της επίθεσης και του μαχαίρωματος. Στα αρνητικά της κατάθεσης συμπεριέλαβε το χαρακτηρισμό της μάρτυρα στο όπλο του εγκλήματος ως «μαχαίρακι» χωρίς μάλιστα να το έχει δει, ενώ χαρακτήρισε ανοίκειο για έναν αστυνομικό και ανήθικο το χαρακτηρισμό που έδωσε η Λεγάτου για έναν άνθρωπο μαχαιρωμένο στην καρδιά, όταν είτε το Φύσσα εξαγριωμένο. Και τελικά κατά τη συνήγορο Χριστοδούλου η Λεγάτου απέδωσε ευθύνες σε όλους, εκτός από τους παριστάμενους αστυνομικούς.

Συνεχίζοντας το σχολιασμό, η συνήγορος Παπαδοπούλου ανέφερε ότι η κατάθεση της μάρτυρα ήταν νεφελώδης σε πολλά σημεία, όπως π.χ. για το αν υπήρχαν τελικά ρόπαλα, σχολίασε ότι η αναφορά της μάρτυρα ότι θα έπρεπε να σταλούν ΜΑΤ στο σημείο αποτελεί εμπαιγμό για το Δικαστήριο, γιατί ακόμα και αν έπαιρναν εντολή, θα αργούσαν πολύ να

έρθουν. Δεν υπάρχει καμία λογική στο γεγονός ότι δεν έγινε καμία άλλη σύλληψη από τους 15-20 και τέλος οι χρόνοι δεν συμφωνούν και υπολείπονται κάποια λεπτά που η μάρτυρας δεν απαντάει στο τι έκαναν οι αστυνομικοί.

Η συνήγορος Τομπατζόγλου ανέφερε ότι δεν μπόρεσε να καταλάβει την κατάθεση της μάρτυρα, καθώς κατά τη γνώμη της δεν απάντησε σε τίποτα. Κατά τη γνώμη της οι αστυνομικοί δεν έτρεξαν ποτέ πίσω από τους 15-20, ήταν ουσιαστικά θεατές σε αυτό που είδαν οι αυτόπτες, τις 2 επιθέσεις στον Φύσσα. Χαρακτήρισε ως θράσος το ότι η μάρτυρας δήλωσε ότι έκαναν ό,τι μπορούσαν για να αποτρέψουν τη δολοφονία, ενώ αντίθετα από τα λεγόμενά της προέκυψε ότι οι χρυσαυγίτες αισθάνονται ασυλία και είχαν πεποίθηση ότι οι παράνομες πράξεις τους θα συγκαλυφθούν.

Για τον συνήγορο Ζώτο το κλειδί που ερμηνεύει την κατάθεση Λεγάτου και δικαιολογεί τις αντιφάσεις της είναι η προσπάθειά της να καλύψει την ίδια και την υπηρεσία της για την ολιγωρία τους. Επισημαίνει και εκείνος ότι κατά τη γνώμη του ποτέ δεν έτρεξαν οι αστυνομικοί πίσω από τους 15-20.

Ο συνήγορος Καμπαγιάννης δήλωσε ότι η αστυνομία έχει λερωμένη τη φωλιά της σχετικά με το πώς έδρασαν εκείνο το βράδυ οι άντρες της ΔΙΑΣ. Τα στοιχεία που το αποδεικνύουν είναι ότι δεν συνελήφθη κανείς άλλος, ότι ερώτημα παραμένει το αν οι ΔΙΑΣ συνέλαβαν το Ρουπακιά, δεν μάζεψαν το μαχαίρι, δεν ρώτησαν το όνομα της νοσοκόμας ούτε του φίλου του Φύσσα που ήταν εκεί, δεν είπε ποτέ η μάρτυρας για τη βίαιη επίθεση που δέχτηκε ο Δεληγιάννης. Αντίθετα η μάρτυρας κομίζει πράγματα στα σημεία που δεν διακυβεύεται το κύρος της υπηρεσίας, όπως π.χ. ότι οι συγκεντρωμένοι ήταν πράγματι χρυσαυγίτες.

Ο συνήγορος Παπαδάκης αναρωτήθηκε γιατί η αστυνομία που ήταν και οπλισμένη εκείνη τη στιγμή να φοβάται μία συνάθροιση ατόμων και δήλωσε ότι κακώς δεν δικάζεται η αστυνομία, διότι πολλοί από αυτούς που δεν κάθισαν στο εδώλιο του κατηγορουμένου έχουν ευθύνες ίδιες με αυτούς που κάθονται.

Συνεχίζοντας το σχολιασμό της κατάθεσης για λογαριασμό της πολιτικής αγωγής ο συνήγορος Σαπουντζάκης ανέφερε ότι η μάρτυρας εισέφερε με την κατάθεσή της στην ύπαρξη της εγκληματικής οργάνωσης της χρυσής αυγής, που αποδεικνύεται από τον φόβο που επανέλαβε πολλές φορές η μάρτυρας ότι ένιωθε, αλλά και από το γεγονός ότι κατά τη μάρτυρα οι χρυσαυγίτες ήταν προσυνηνομένοι. Τέλος για την ύπαρξη του συνοδηγού ο συνήγορος ανέφερε ότι δεν θα μπορούσε να τον δει η μάρτυρας, γιατί ισχυρίστηκε ότι έφτασε στο σημείο μετά και το μαχαίρωμα.

Η συνήγορος Ζαφειρίου δήλωσε ότι από την κατάθεση της μάρτυρα προέκυψε ότι 4-5 άτομα έκαναν κλοιό γύρω από το Φύσσα και διευκόλυναν το Ρουπακιά να τον μαχαιρώσει, ότι οι 15-20 αποσπάστηκαν από τους 50, ότι δεν έγινε καμία σύλληψη, ότι οι συγκεντρωμένοι ήταν χρυσαυγίτες που συνδέονται με το κόμμα της Χ.Α. και ότι η μάρτυρας Καραγιαννίδου όχι μόνο ήταν μπροστά, αλλά λέει και την αλήθεια.

Για τον συνήγορο Θεοδωρόπουλο η κατάθεση της μάρτυρα κατέδειξε ότι αυτοί που κυνηγούσαν το Φύσσα ήταν χρυσαυγίτες και από αυτούς προέκυψε ο θάνατος, το μαχαίρωμα. Σημαντικό στοιχείο που ανεδείχθη με την κατάθεση της μάρτυρα είναι κατά Θεοδωρόπουλο και η ύπαρξη των 30 ανθρώπων απέναντι από το σημείο της δολοφονίας Φύσσα, παρά την προσπάθεια της μάρτυρα να το αναιρέσει.

IV. Δηλώσεις – σχόλια των συνηγόρων της Υπεράσπισης αναφορικά με την κατάθεση του μάρτυρα Δημήτρη Κουρεντζή (σύμφωνα με το άρθρο 358 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας).

Πρώτος πήρε το λόγο ο συνήγορος Κοντοβαζενίτης και δήλωσε ότι από την κατάθεση της μάρτυρα δεν διαπιστώθηκε κατανομή ρόλων και συντονισμός, ότι πέρα από τους 4 δεν αναμίχθηκε κανένας άλλος στη δολοφονία. Η μάρτυρας είναι αξιόπιστη όπως και όλοι οι αστυνομικοί, αλλιώς η δικαστική πλάνη θα ήταν καθημερινό φαινόμενο.

Η συνήγορος Βελέτζα δήλωσε ότι η μάρτυρας επανέλαβε ότι τα άτομα ήταν διασκορπισμένα, ότι δεν άκουσε ύβρεις, αλλά το συνήθη θόρυβο του δρόμου, δεν είδε συγκεντρωμένα άτομα στην Τσαλδάρη, μίλησε ξεκάθαρα για λογομαχία, για παρεξήγηση, για καβγά και είπε ότι τράβηξαν το Φύσσα, γιατί τους φάνηκε ότι αυτός ήταν ο επιτιθέμενος.

Ο συνήγορος Οπλατζάκης επανέλαβε το αίτημά του για κατ' αντιπαράσταση εξέταση της μάρτυρα με τις Ζώρζου και Καραγιαννίδου, ενώ δήλωσε ότι η μάρτυρας δεν άκουσε καμία ιαχή ή ενθάρρυνση προς το Ρουπακιά, ενώ δεν κατάλαβε αν ο τελευταίος ήταν επιτιθέμενος ή αμυνόμενος.

Ο συνήγορος Τσάγκας εστίασε στο γεγονός ότι όσα ξέρουν οι μάρτυρες για τα τάγματα εφόδου τα ξέρουν από τα ΜΜΕ που δεν μπορούν να αποτελέσουν αξιόπιστη πηγή. Ο συνήγορος του Ρουπακιά Ρουμπέκας επέμεινε στο γεγονός ότι κατά τη γνώμη του η μάρτυρας μίλησε ξεκάθαρα για συμπλοκή, ενώ ανέφερε πως το γεγονός ότι οι τέσσερις που βρίσκονταν στο σημείο ήταν μαυροφορεμένοι και κοντοκουρεμένοι δεν σημαίνει απαραίτητα ότι ήταν και χρυσαυγίτες. Ο συνήγορος είπε επίσης ότι μένει να αποδειχθεί εάν και ο Ρουπακιάς ήταν τραυματισμένος, ενώ επανέλαβε ότι ο Φύσσας προκάλεσε τη φασαρία.

Ο συνήγορος Ζωγράφος έκρινε ότι το «κάναμε ό,τι μπορούσαμε» της μάρτυρα ήταν ειλικρινές, χαρακτήρισε τις Ζώρζου και Καραγιαννίδου κομματικοποιημένες και τελικά ψευδόμενες και σχολίασε ότι δεν προέκυψε οργάνωση ούτε ενθάρρυνση. Για τον συνήγορο Ρουσσόπουλο προέκυψε το ψευδές και κατασκευασμένο των καταθέσεων Ζώρζου και Καραγιαννίδου, οι οποίες κατέθεσαν με τις κομματικές τους στρεβλώσεις. Ανέφερε τέλος ότι τα τάγματα εφόδου δημιουργήθηκαν από τα ΜΜΕ με εντολή Σαμαρά.

V. Κατάθεση του μάρτυρα Δημήτρη Μπάγιου, αστυνομικού της Ομάδας ΔΙΑΣ.

Συνοπτικά η κατάθεσή του, όπως διαμορφώθηκε και κατόπιν ερωτήσεων της Προέδρου έχει ως εξής: «Υπηρετώ στη ΔΙΑΣ Πειραιά από το 2012. Εκείνο το βράδυ είχα υπηρεσία στο Κερατσίνι. Ήμουν στη μηχανή οδηγός με συνοδηγό τον Μπιάνκη. Στην ομάδα μας υπήρχε και άλλη μηχανή με Τσολακίδη – Λεγάτου. Πήραμε σήμα περί ώρα 23.59 ότι 50 άτομα με ρόπαλα κατευθύνονται στην καφετέρια Κοράλλι. Φτάσαμε, παρκάραμε σχεδόν ακριβώς από την καφετέρια. Είδα 40-50 άτομα σκόρπιοι παντού στο οδόστρωμα και στο πεζοδρόμιο της Παύλου Μελά. Η εικόνα ταίριαζε με αυτό που έστειλε το σήμα. Προσωπικά εγώ δεν είδα ρόπαλα, αλλά είδα ότι 3-4 κρατούσαν κράνη, ότι αρκετοί ήταν σωματώδεις και μαυροφορεμένοι. Ο Τσολακίδης συζητούσε με το Χατζησταμάτη, η Λεγάτου ήταν δίπλα του, εγώ δεν άκουσα τι είπαν, ο Μπιάνκης δεν ξέρω. Ήρθε και η ομάδα ΔΙΑΣ του Περάματος. Δεν πλησίασα τα 50 άτομα, ο δικός μου ο ρόλος είναι αυτός του παρατηρητή, μόνοι μας το βγάζουμε αυτό, ποιος θα μιλάει, ποιος θα είναι παρατηρητής και μας το λένε και οι ανώτεροι και στην εκπαίδευση. Δεν είδα τα 40-50 άτομα να κάνουν κάτι, είχα καταλάβει ότι κάτι θα κάνανε στην καφετέρια. Δεν πήγε κανένας από την ομάδα μου να δει

τι γίνεται, ούτε από την άλλη ομάδα, εγώ πρόσεχα μην έρθει κανένας από πίσω. Μετά 15-20 από αυτούς άρχισαν να τρέχουν, είδαν κάποιον στην Τσαλδάρη και άρχισαν να φωνάζουν νάτοι, πούστηδες, κότες, θα σας γαμήσουμε .Τρέχαμε κι εμείς, ο Μπιάνκης είχε τον βαρύτερο οπλισμό και τον είχα έννοια, πρόσεχα τον Μπιάνκη και τους άλλους συναδέλφους αν είναι καλά.»

Η Πρόεδρος ρώτησε το μάρτυρα αν πρόσεχε για την προστασία των πολιτών που είναι και η δουλειά του, για να πάρει την απάντηση ότι όλοι στο ίδιο σημείο θα ήταν. Στην δήλωση του μάρτυρα ότι δεν θυμάται αν φορούσε το κράνος, η Πρόεδρος δήλωσε ότι ο μάρτυρας έχει υποχρέωση να θυμάται και να παρατηρεί. Του ζήτησε να περιγράψει επακριβώς τι είδε όταν έφτασε στη νησίδα της Τσαλδάρη και ο μάρτυρας απάντησε ότι στην Τσαλδάρη είχε κόσμο ανεβαίνανε, κατεβαίνανε, δεν είχαν κάτι ιδιαίτερο, του φάνηκε ότι δεν είχαν σχέση με τους άλλους, ότι φτάνοντας στη νησίδα 5 – 6 άτομα μαυροφορεμένοι και ίδιοι με τα 50 άτομα που είχε δει προηγουμένως έφευγαν από το σημείο, ενώ ο Δεληγιάννης με τη Λεγάτου ήταν πάνω στο Φύσσα και οι άλλοι στο άλλο άτομο. Η Πρόεδρος σχολίασε ότι είναι εντελώς περιορισμένο το τι είδατε δεν συνάδει με αστυνομικό που έχει κληθεί να βοηθήσει το δεν είδα δεν παρατήρησα δεν θυμάμαι δεν ξέρω. Ρώτησε το μάρτυρα τι προσέφερε η παρουσία του στο χώρο και ο μάρτυρας απάντησε ότι διαφυλάξανε το χώρο, δεν ξέρανε τι είχε συμβεί και συνέλεξαν πληροφορίες. Η Πρόεδρος επέμεινε και τον ρώτησε αν συνέχιζε να έχει το ρόλο του παρατηρητή και αν έτσι έβλεπε το ρόλο του.

Ο μάρτυρας ζήτησε διακοπή, επειδή δεν αισθανόταν καλά, η Πρόεδρος έδωσε δεκάλεπτη διακοπή και κατά την αποχώρησή του ο μάρτυρας κατέρρευσε στα έδρανα της Πολιτικής Αγωγής. Στο σημείο αυτό το Δικαστήριο διέκοψε για την Τετάρτη 23.12.2015 και ώρα 09.00.

VI. Σχόλιο για τη διεξαγωγή και την ατμόσφαιρα της δικάσιμου.

Η σημερινή συνεδρίαση ήταν ήρεμη με σχετικά μικρές αντεγκλήσεις μεταξύ των συνηγόρων της υπεράσπισης και της πολιτικής αγωγής, καθώς κύλησε με το σχολιασμό της κατάθεσης Λεγάτου και από τις δυο πλευρές. Δεν προκλήθηκε κάποια διακοπή εξαιτίας αντεγκλήσεων, αλλά για ακόμα μία φορά για το ότι το μικρόφωνο της Προέδρου δεν λειτουργούσε, γεγονός που εμπόδιζε την εξέταση του μάρτυρα Μπάγιου. Ο μάρτυρας έδειχνε να πιέζεται από τις επίμονες ερωτήσεις, αλλά και τα σαφή αρνητικά σχόλια της Προέδρου σχετικά με το ρόλο της αστυνομίας εκείνο το βράδυ και η ταραχή του κορυφώθηκε με τη λιποθυμία του που οδήγησε στη διακοπή της συνεδρίασης.